

Bezinning 23: Jezus is nederig

Lucas 17, 9-11 = C-jaar 28° zondag door het jaar

Op weg naar Jeruzalem trok Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea. Toen Hij daar een dorp wilde binnengaan, kwamen hem tien mensen tegemoet die aan huidvraat leden; ze bleven op een afstand staan. Ze verhieven hun stem en riepen: 'Jezus, meester, heb medelijden met ons!' Toen Hij hen zag, zei Hij tegen hen: 'Ga u aan de priesters laten zien'. Terwijl ze gingen werden ze gereinigd. Een van hen, die zag dat hij genezen was, keerde terug en loofde God met luide stem. Hij viel neer aan Jezus' voeten om Hem te danken. Het was een Samaritaan. Toen zei Jezus: 'Zijn er niet tien gereinigd? Waar zijn de negen anderen? Wilde niemand anders terugkomen om God eer te bewijzen dan alleen deze vreemdeling?' Hij zei tegen de Samaritaan: 'Sta op en ga. Uw geloof heeft u gered'.

Bezinning

Zoals altijd zijn er veel facetten aan deze rijke diamant. Ik kies er één uit: Jezus' optreden. Het begint ermee dat Hij naar Samaria gaat, er middendoor. Samaria is de meest vreemde streek in Israël, na Judea en Galilea. Toch kiest Hij voor het vreemde en achter gestelde, voor de vreemdeling. Het is typisch dat een Samaritaan terugkeert. We horen het tweemaal. En Jezus zelf beklemtoont dat deze een vreemdeling is. Het doet ons denken aan het ander verhaal, waar ook een Samaritaan tot voorbeeld gesteld wordt boven de priester en de leviet (Lucas 10, 30-37).

De genezing gebeurt hier 'van verre'. Want Jezus vraagt de tien om zich aan de priesters te laten zien. Meer niet. Terwijl ze dit doen en omdat ze dit doen – daaruit spreekt hun geloof – worden ze genezen. Geen aanraking, geen genezingswoord! Het genezen staat dus niet centraal in dit verhaal, alhoewel het essentieel is.

In zijn kleine toespraak drukt Jezus zijn verbazing uit dat er slechts één is om eer te bewijzen aan God. Hij schrijft dus zelf, zoals de genezen Samaritaan, de genezing toe aan God, niet aan zichzelf. Hij vraagt geen eer en dank.

Jezus zegt op het einde dat het geloof van de Samaritaan hem heeft gered. Wel eigenaardig: was Jezus dan helemaal niet belangrijk? Jezus laat dus het licht schijnen op God, zijn Vader, en op de vreemdeling, een Samaritaan. En blijft zelf in de nederige schaduw.

Actualisatie

Hoe reageer ik als er door mij iets goeds gebeurt? Geef ik dan de eer aan God en aan mijn medemens(en)? Of zet ik mezelf graag in de spotlights? Of nog erger: doe ik goed om een goed figuur te slaan, om belangrijk en geëerd te worden? Staan God en zijn Rijk centraal of ikzelf?

Gebed

Heer Jezus,
het is verrassend hoe Je de Samaritaan geneest:
van verre, haast zonder jouw ingrijpen.
Je blijft nederig in de schaduw staan:
Je laat het licht zelfvergeten schijnen
op jouw Vader en op de vreemdeling, de Samaritaan.
Maak ook mij nederig en zo ook vrij.
Richt mij geheel en al op het Rijk van jouw Vader
en op het welzijn van mijn medemensen.
Amen.